

Продавач на мечти Ивелин Крумов

Кой е този човек?
Не е актьор, не е пазач -
той е ... продавач.
Но не какъв да е -
не продава той дрехи и играчки,
от този бизнес не печели пачки.
Има тайна съкровена,
с никого несподелена.
Но неговата тайна
ще бъде тема крайна.

Та нека по-подробно го опиша:
казвал се той Гриша.
Добър човечец, не много висок,
бил белокок и синеок.
На тема облекло –
бил лежерен човек,
обичал да си сложи
риза с дънки и елек.
Вече остарял
и
доста помъдрял.
И представял си тъжната гледка
да гледа в лицето старостта,
а младостта да бъде затворена в
клетка
И животът му минавал нощ след
нощ,
а той вярвал, че още има мощ.

И един ден му дошла една идея
и си казал:
„Тъй и тъй не мога да пиша или да
пея,
защо да не започна нещо ново,
за което старото ми тяло е готово?
Мечти на хората ще дарявам
и пътя им ще озарявам
срещу скромната цена –
усмивка искрена една “.
И тръгнал от село на село
със сърце юнашко и смело.

Веднъж като поседнал,
наляво и надясно погледнал,
видял човек, останал сам -
без ентузиазъм нито грам.

Домъчняло му на нашия Гриша,
толкова много, че не мога да го
опиша.

Седнал до него и
да поговорят му предложил
с надеждата да види дали
от мъката да го разсее можел.
Тъжният човек споделил му, че няма
блян,
заради това от лоша емоция бил
облян.

Като чул тези думи, обадил се
нашият мъдрец:

- Имаш хубав глас, ще стане от
теб певец!

- Е, не ме влече това! –
старецът отговор получил.

Тогава пак го подучил:

- Изглеждаш ми силен младеж,
за строител имаш ли копнеж?

- И това не е за мен! – отговорил
мъжът вече леко разведрен.

Гриша дълбоко погледнал в
неговата душа

и видял, че все пак има мечта:
не каква да е – дирел приключение
да открие ново природно явление.

При тази гледка ясна
талантът на стареца нарасна.

Разказал това на самотния мъж:

- На проблемите свои кажи „Къш“!
Приключение търсиш, нали?“

При тези думи мъжът се удиви.

- Хей, прав си! –

Изгряла истинска усмивка на
лицето,

а тази радост идвала право от
сърцето.

- За приключение съм готов,
притежавам поглед орлов.

Благодаря ти, човече!

Колко радостен ме направи!

Радостта му на Гриша се понрави.

Стиснаха си ръцете и се разделиха

и по своите съдби продължиха.

Продължил по пътя
старецът удовлетворен
и от добра емоция пленен,
и със самочувствие кален.

Мисля, че намека схванахте.
Така че напред да продължим
и историята докрай да сътворим.

Както си вървял
тъжно дете съзрял
и пред него се спрял.
- Искаш ли да те разведря
и да се опитам настроението
ти да променя?

- Искам да творя! –
прошепна детето
с болка на сърцето.
- И с ансамбъл и нюанс,
но хлапе като мен има ли шанс,
листовете да заблестят
и цветовете бялото да изгорят,
да разтопят ледове,
да останат с векове!

Гриша дълбоко погледнал в
неговата душа
и видял, че осъществима е тази
мечта:

- Грабвай листа и четката,
и боичките, и пипетката,
в рисунка душата си излей
и желанието си не пилей!

Усмивка изгряла на лицето
и познайте: Какво направило
детето?
Станало, разправят, художник
известен
и днес дори в учебниците е
поместен.

Гриша със своята мисия
продължавал,
на хората помощ и мечти дарявал
и наистина пътя им озарявал.
И получил усмивки и спомени мили,
които в трудни моменти му давали
сили.

* * *

Дойде време тайната му да
разкрием
и следата от въпросите ви да
изтрием.

Продавач на мечти, **който нямал
мечта**

и се крепял със надежда една -
да вижда по-малко хора нещастни
а напротив – с усмивка прекрасни!
Надникнал накрая и в своята душа
и разбрал, че все пак е имал мечта
– да огрее лъч светлина
и да изпари от сърцето
дълбоко скрита тъмнина.

Тази история се разказва от век на
век,
да, историята на този мъдър човек.

Кой ли знае?

Може и ти, читателю мил,
да срещнеш своя
„продавач на мечти“.
Но не забравяй –
само **УСМИВКА** му дари!